

На изгубения бащинъ край

Сбогомъ, сбогомъ, люлко родна,
Сбогомъ, бащинъ край,
Споменъ милъ за тебъ ще пазимъ,
Що духътъ терзай!

Тебъ откъснаха отъ назиданъ
Хора безъ сърца,
За това сме днесъ унили,
Съ жалостни лица! . . .

Доше день въ прѣгърдки наши
Пакъ да бждешъ ти . . .
До тогазъ търпи — надѣй се,
За сега прости!

Люб Бобевски.

